

свѣта образъ (икона) нашъ, той е бѣлега на смѣртъ та, на която всакий христіанинъ е отръденъ за спасеніето си и близосѣда своего а тѣмъ таблѣ са тайните и вѣрата наша. Нравобченіето наше е въ живота нашъ. Нѣи сме вѣли грѣшны; но кой може да нѣи похѣли днесъ за нѣкое беззаконіе? Нѣи са; омыхъме отъ грѣхобете съ крещеніето. Не мысли, чи това иде отъ насъ; отъ Бога иде сичкото!“ „Приближи са, Медоне, рече Олинтъ на стареца рока, който говори третѣа за приѣмнѣваніето Янекидово; ты си самъ междѣ насъ, когото сегашните законе не та познаватъ: за свокоденъ; а на нѣкото послѣдните са първы, и междѣ христіанете е се така. Ты си братъ въ собраніето наше; и ще дойде время, кога рокаството въ лоното (пазѣхата) на христіанството ще езде една работа Антихрѣстова. Свѣтѣа дѣхъ ще говори презъ избранните Господны; и словото кожѣе ще просвѣти сичкѣа свѣтъ; и ще познае чловѣкъ достоинството си, и ще даде на близосѣда си своето си. Който вѣрѣва на словото, да слѣдѣва по него. Отвори си книгата, Медоне, и тѣзакѣвай:“

Медонъ отвори книгата и наче да чите писаніето, да открѣва сокровищата мѣ, и да приказѣва за живота, дѣланіята и чѣдѣята хрѣстовы.